

El futbol a la Selva del Camp. Dels inicis als anys 80

Jaume Miralles Amades i Lluís Miró Miró

Futbol Club de la Selva del Camp

jmiralle@xtec.cat - lluismimi@gmail.com

RESUM

L'article intenta donar una visió dels inicis del futbol a la Selva del Camp fins als primers anys de la dècada dels vuitanta. Comencem amb una petita descripció dels diferents jocs de la pilota pel món, des dels temps més remots. I, quant a l'article en si, no només ens quedem amb els jugadors, partits, golejadors, jugadors més destacats, resultats... També ens hem fixat en anècdotes, en els mitjans de transport dels jugadors i aficionats, en allò que va poder significar el futbol com a mitjà d'integració per als nousvinguts al poble, en com s'aconseguia la construcció dels camps de joc, com es vivien els partits, sobretot els de la Festa Major, com, algunes persones, sense cap guany personal, hi van posar tot el seu interès i dedicació. Tot això ho hem pogut esbrinar a través dels diaris i revistes, però sobretot gràcies a la gran quantitat de material gràfic que hem conservat i de les explicacions que, d'aquest material, ens han donat les persones entrevistades.

PARAULES CLAU: FC La Selva del Camp, Unió Esportiva Selvense, Associacions esportives.

ABSTRACT

The aim of this paper is to give an insight into the beginnings of football in La Selva del Camp until the early eighties. To begin with, we present a brief description of the various ball games in the world since ancient times. As for the article itself, we did not stop at the players, matches, scorers, outstanding players, results... We have also focused on anecdotes, on the means of transport of players and fans, on what soccer could mean as a way of integration for newcomers to the village, on how the soccer fields were built, on how the population lived the matches (especially those of the patronage festival), and on how some people, without any personal profits, invested all their efforts and dedication into it. All this information was gathered not only from newspapers and magazines, but also from the large amount of graphic material that we have kept along the years and from interviews.

KEYWORDS: FC La Selva del Camp, Unió Esportiva Selvense, Sports Associations.

1. Els jocs de pilota al món

El joc de la pilota és gairebé tan antic com les persones. S'hi ha jugat de maneres molt diferents i n'hi ha molts tipus de documentats. D'entre ells destaquem:

- A Amèrica, el poc ta poc¹ de la cultura maia, que pot tenir uns 3.000 anys d'antiguitat.
- El cuju (Ts'uChü)² era un joc de pilota de l'Àsia de fa milers d'anys.
- A Oceania, els aborígens practicaven un joc no competitiu, amb una pilota feta d'arrels, amb l'objectiu de mantenir-la enlaire.
- A Egipte, durant el segle III aC es practicava un joc de pilota com a part del ritu de la fertilitat. Era semblant a l'handbol.
- A Europa, l'any 43 els legionaris romans destacats a les illes Britàniques practicaven un joc d'entrenament militar anomenat Harpastum. Consistia a fer arribar, mitjançant qualsevol part del cos, una pilota d'una part a l'altra del camp, utilitzant la força que fos necessària, menys matar.
- A l'Edat Mitjana apareix l'anomenat Joc de Carnaval conegut com Futbol medieval anglès; joc força violent en què el terreny podia arribar a tenir tres milles.
- Al segle XVI, a Itàlia, es desenvolupa un joc molt semblant a aquest, anomenat calciofiorentino (joc de la puntada fiorentino) però menys violent. Encara se celebra tots els anys a la Piazza Santa Croce de Florència. S'hi permeten els cops de cap, cops de puny, cops de colze i l'estrangulació, però prohibeix cops baixos o des del darrere i puntades de peu al cap. Al principi, només el practicaven els aristòcrates i, fins i tot s'hi arribà a afegir algun papa. (Climent VII, Lleó XI i Urbà VIII van ser coneguts per jugar-hi.)

1 Similar al voleibol; els jugadors es passaven la pilota utilitzant només els malucs i l'havien d'introduir en uns cercols adossats a un mur.

2 Originalment la pilota era de cuir plena de plomes i de pèl. S'hi jugava amb els peus i les mans i s'havia d'introduir en una petita xarxa lligada amb dues canyes de bambú i situada a uns 10 m. d'alçada.

Aquests jocs van anar evolucionant però es pot dir que l'esport, tal com se'l coneix a dia d'avui, té els seus orígens a les Illes Britàniques. Quant a la veritable història del FUTBOL s'ha de prendre com a punt de partida l'any 1863, any de fundació de *The Football Association*.

El futbol s'introdueix a Espanya a través de treballadors immigrants britànics, a finals del segle XIX. Van ser els anglesos de les Mines de Riotinto, a Huelva, els qui van disputar els primers partits cap el 1870 i el 1878 i van crear el que probablement va ser el primer club espanyol: el Rio Tinto Foot-Ball Club. Tanmateix, en no ser inscrit en cap registre oficial, no n'ha quedat constància.

El primer club de futbol espanyol legalment establert va ser el Huelva Recreation Club, fundat el 23 de desembre de 1889. A Catalunya, el futbol entra a finals del segle XIX de la mà de la colònia britànica que hi treballava i amb l'impuls de catalans que havien tornat d'estudiar a l'estranger; trobem notícies d'alguns partits jugats a Can Tunis el 1892. El 1895, la Revista de Sport de Reus informava del començament d'aquest esport a la capital del Baix Camp. Tanmateix, el primer club català com a tal, l'hem de situar a la Costa Brava quan, el 1898, Gaspar Matas i Danés funda el Palamós FC. A la nostra comarca, tenim constància que el Reus Deportiu va fundar-se el 1917³ i el Riudoms Deportivo el 1923⁴.

Fou també a Catalunya on es va disputar el primer trofeu en format de lliga. Concretament, la copa Macaya reuní, al desembre de 1900, l'Hispania CF, el FC Barcelona i el RCD Español. Va ser el primer campionat futbolístic disputat a la península Ibèrica. L'Hispania en resultà el campió i el primer club espanyol a conquerir un títol oficial.

Aquest torneig es considera el precursor de la Copa Catalunya que va disputar-se des del 1903 fins al 1940, any en què el règim franquista la va abolir.

2. El futbol a la Selva del Camp

La notícia més antiga d'un equip de futbol a la nostra vila, l'hem trobada al *Diario de Tarragona* del 12/13 d'agost de 1922. Fa referència a un partit

3 Llibre d'or del futbol català, pàg. 388.

4 Llibre d'or del futbol català, pàg. 391.

entre els equips Els Forts⁵ d'Almoster i la Unió Esportiva Selvense que va perdre per 2 a 0. És el primer resultat que hem trobat d'un equip del nostre poble. A la mateixa notícia llegim: "Demà Els Forts, tornaran a jugar amb la Unió Esportiva de La Selva en el Camp de la Unió; hi ha espectació (sic.) per aquest partit, doncs serà de primers equips complets, quals forces són bastant equilibrades⁶".

És el primer partit que tenim constància que es jugués a la Selva. No en sabem el resultat però sí que podríem aventurar que es va jugar al camp de la "granja del Vives", abans anomenat del Forn del Vitxo perquè en aquest terreny hi havia una bòbila de fer totxanes. Així ens ho ha corroborat el Sr. Josep Roig Roig. Podríem xifrar la seva construcció a principis de la segona dècada del segle passat, entre 1918/22, i s'hi devia deixar de jugar als voltants de la guerra civil. És en aquest camp, doncs, on es pressuposa que va començar a córrer la pilota a la nostra vila.

Tenim la sospita que el club amb el nom d'UNIO ESPORTIVA SELVENSE es va fundar abans del 1920 perquè l'any 1922 va haver-hi un canvi de junta⁷ i només que el període de mandat hagués estat de dos anys, aquestes serien les dates. Notem que durant l'any 1923,

"el primer equip complet de la Unió Sportiva Selvatana, ha jugat 41 partits, 18 els ha guanyat, 13 els ha perdut i n'ha empatat 10. Ha aconseguit 83 gols a favor, per 64 en contra. Entre els equips més importants amb que ha jugat hi ha: Catalunya Nova, U D Reddis, Helvètica F.C, de Reus, Germanor de Tarragona, Valls Deportiu (Reserves) i Athletic Vallenc (Reserves) de Valls, Montblanquí F.C de Montblanch i altres⁸".

Segons el Diario de Tarragona, al juny del 1924 es torna a jugar contra un altre equip d'Almoster. El corresponsal d'aquest diari a la Selva, el senyor Antoni Grau, mestre del poble i, amb el pseudònim d'Antonius, en dóna notícia:

⁵ *Diario de Tarragona* del 17 d'agost de 1922, a la secció "Informació de les comarques" en una ressenya del poble veí d'Almoster.

⁶ Íbidem.

⁷ *Diario de Tarragona*, 11 de juny de 1924.

⁸ *Revista d'Esports Il·lustrada Gol*, gener, 1924.

“A las tres y media de la tarde de ayer marchó a la vecina población de Almoster el primer equipo de «Unió deportiva selvense», para contender con el equipo «Sportik» de la antedicha población. Nuestro primer equipo lo componen los jóvenes Ramón Pamies, Jorge Pàmies, José Voltas, Bienvenido Fortuny, Manuel y José Segarra, Andrés Blasi, Pablo Genius, Paco Plana, Agustín Puig. Actuaron de defensas, Pamies y Fortuny; medios, José Segarra y Agustín Puig⁹”.

Aquest mateix any van jugar contra l'Alcover, Catalunya nova de Reus, Almoster, F.C. Tarraco, el U.D.S Atlètic Vallenc, Riudoms... i U.D. Reddis contra qui es van alinear: Arbós, Genius, Puig, Cogul, Roig C., Masdeu, Vilalta, Guasch, Puig J., Fonts. Es va perdre 4-2 i van marcar Roig i Masdeu. El partit contra el C.D. Alcover es va celebrar a la Selva, el 8 de juny, Festa Major d'estiu. Transcrivim la notícia sencera del Diario de Tarragona del dia 11 de juny, ja que la trobem prou explicativa de com es vivia la festa en aquests anys:

“La fiesta votiva de San Andrés, celebrada el viernes, revistió el carácter de gran solemnidad no solamente por el esplendor de las funciones religiosas, si que por el número de actos que se verificaron, atractivos todos y que contribuyeron a aumentar la nota de hermosa fiesta que tuvo el dia citado. A las diez de la mañana hubo oficio solemne en nuestra parroquial de San Andrés, cantado a voces por la capilla de la parroquia y en el que fué celebrante nuestro celoso cura párroco, asistido del beneficiado mosén Isidro, del párroco de Albiol y de mosén Antonio Figuerola, maestro de ceremonias. El panegírico corrió a cargo del P. Casals del convento de esta villa, que supo ensalzar con maestría las virtudes que adornaron al santo. Después del sermón se dió a pública veneración la reliquia del santo. Ocupando sitio de preferencia vimos a nuestros ediles municipales con el dignísimo alcaide al frente y a nuestro joven juez municipal. A la salida de los divinos oficios, que fueron muy concurridos, vimos el gran cartelón en el que se anunciaba el gran partido de fútbol entre el C. D. Alcover y nuestro primer equipo local. A las seis se cantaron vísperas en honor del santo y a las siete salió de la iglesia la procesión que siguió el curso de costumbre. A dicho religioso acto asistió también nuestra Corporación municipal, la autoridad judicial y militar. Nuestros convecinos presenciaron

⁹ *Diario de Tarragona*, juny de 1924.

el paso de la procesión con el mayor respeto. «Unió sportiva», integrada por activos socios que se desvelan para alcanzar el sitio de honor que en categoría corresponde a su club, quisieron contribuir al mejor lucimiento de nuestra fiesta mayor de verano, a cuyo efecto se jugó un interesantísimo partido con el «C. D. Alcover», que se alineó en la siguiente forma: García, Solé II, Puig 1, Solé 1, Maymor, Rosicb, Caballé, Puig 11, Jové, Español y Catalá. Nuestro club local lo hizo así. Voltas, Arbós, Pàmies R. Puig, B. Cogul, Roig, C. Ferrer, Vilalta, Pàmies, J., Pàmies, A. Genius. Por lo avanzado de la hora, aunque contrariando la voluntad de todos, tuvo que empezarse el partido mucho antes de que terminara la función religiosa de la tarde, lo que fué motivo de que se principiara el juego con escaso público. A la segunda parte llenose el campo en un momento, ya que se había despertado un vivísimo interés en no dejarse ninguno de los buenos partidos que estan anunciados para este mes. Según pudimos deducir de la excelente labor de ambos equipos, en los momentos que nosotros estuvimos en el campo, fué un tejido de buenas jugadas, quedando la victoria en favor del club local por 2| goles a 1 que fueron marcados uno por Ferrer y otro por Pàmies (J.). Para los días 8, 15, 22 y 29 está anunciada la venida de los equipos F. C. Tarraco, Helvetia F. C, Athletic vallenc y U.D. Reddis, por cuyo motivo los deportistas están de enhorabuena¹⁰.

El 30 d'octubre el Diario de Tarragona informa que s'ha celebrat un partit contra el C.F. Tarragona. Van venir sis jugadors per reforçar l'equip, entre els quals el porter del C.D. Europa, Bordoy, que va realitzar un gran partit i els jugadors del F.C. Barcelona: Samitier i Piera que, tot i que no van jugar, van actuar d'àrbitres, un a cada part. De l'equip local va destacar el defensa Pàmies. A la informació, s'anomena l'equip U.S. Selvatana; cinc dies després, en una altra notícia, el club surt referenciat com a U.D. Selvatana.

En un partit contra la Canonja en què es va empatar a dos, “els de la U.D. Selvense estrenaren el seu nou maillot, que ve a ser com el de l'Sparta de Praga, molt vistable i de gust¹¹”.

Els colors tradicionals de l'Sparta de Praga són: camiseta de color vermell fosc o marró, pantalons blancs i mitges negres. Com les fotos no són en color, no sabem si la camiseta era la vermella o la marró.

¹⁰ *Diario de Tarragona*, 11 de juny 1924.

¹¹ *Revista d'Esports Il·lustrada Gol*, abril, 1924.

Figura 1: Camp de futbol de la Granja del Vives, sota la via del tren. Any 1927. R. Pàmies, A. Puig, J. Salsench, Emili, A. Balsells, A. Pàmies, R. Vilalta, J. Roig, J. Voltas, Salvat, Fonts. (Arxiu Municipal)

Per les notícies trobades i pels anuncis de nous partits, podem assegurar que es jugava gairebé totes les festes partits amistosos. No hem trobat cap ressenya que fes referència a la participació en tornejos oficials. També hem observat que en alguns partits, després del nom de l'equip s'hi afegeix la paraula "selecció" (U.S. Selvatana (selecció)). Es podria pensar que l'equip estava format per jugadors de diferents poblacions, tot i que creiem que eren jugadors de diferents equips del mateix poble.

En aquest mateix any 1924, trobem per primera vegada un equip infantil selvatà: els "Ocellets"¹² que al juliol es desplaça a jugar a Riudoms. "Un equipo que juega con mucho acierto y serenidad, condiciones indispensables para ceñirse los laureles de la victoria", segons es llegeix a la crònica del Sr. Antonius.

Però no només hi havia un equip infantil al poble. A la *Revista d'Esport Il·lustrada Gol* de Reus, editada durant aquests anys, llegim: "Diumenge

¹² *Diario de Tarragona*, 11 de juny de 1924.

passat se celebrà el segon i darrer encontre de la “Copa Infantil” entre els “Aucellets i els “de la copa... L’equip vencedor (els “Aucellets”) estava integrat per: Papiol, Bofarull, Intrèpits”... Després d’acabar el partit el Sr. Farrés, president de Cercle local feu l’entrega Murgades, Guàrdia, Ollé, Fortuny, Guasch, Pàmies II, Bové, Sans i Roigé”.

També hem trobat els “Aucellets” enfrontats a un altre equip local: els Wanderers. Tres equips infantils al poble. Cal ressaltar el fet que tot i que no sabem qui – podia ser el mateix club, alguna escola o algú altre- en aquells anys, ja es preocupés pels més petits!

3. La segona etapa del futbol selvatà

Des del 1924 fins al 1947 en què hem trobat unes fitxes de jugadors selvatans, no tenim cap altra informació d’arxiu. L’11 de juliol de 1997 els alumnes de 8è d’EGB de l’escola Gil Cristià van entrevistar el Sr. Josep Barbarà Vidal. Volien fer un treball, com els que feien cada any per Sant Jordi, sobre la història de l’esport selvatà, però en adonar-se que el projecte era massa ambiciós es va haver de canviar la temàtica. Tanmateix, sí que tenim l’entrevista en la qual el Sr. Barbarà diu: “Després de la Guerra Civil, el primer equip de futbol de la Selva el va crear el Frente de Juventudes. La samarreta era verda i els pantalons blancs, els quals els va anar a comprar a Barcelona el Sr. Àngel Poblet. El Club de Futbol la Selva es va fundar la temporada 1942-43. Anteriorment ja n’hi havia hagut un altre”.

Segons ens diu el Sr Josep Roig Roig, l’equip del Frente de Juventudes anomenat pel Sr. Barbarà, era el dels “Metxeros”, format per un conjunt de jugadors d’edats molt diferents que sortia a jugar contra equips d’altres localitats. N’hi havia també un altre: “Joventuts”, que només jugava al poble. No hem trobat cap referència a l’antiga “Unió Esportiva”, però suposem que seguia jugant. “El camp va instal·lar-se damunt del pont de la via, a la Riera on ara hi ha els xops. Els capdavanters foren Josep Barbarà i Josep Hortet Baiget”.

Aquest camp de la Creu Coberta va ser el primer després de la Guerra Civil. El van construir els mateixos jugadors un diumenge al matí i, a la mateixa tarda ja tenien partit. Les persones que podem veure treballant a

la foto són d'esquerra a dreta: Miquel Batlle (Miquelitu) Joan Masdeu (de la Pura) i Eliseu Borrell.

L'alineació d'aquella tarda i, per tant, la primera que va estrenar el camp, va ser la de la fotografia. Drets: els germans Soronellas, Pere i Bertomeu; Josep Ollé, Josep M. Tàrrech, Ramiro Milà, Josep Gatell, Joan Domingo Ganchí (J. de la Piu); agenollats: Eliseu Borrell i Jordi Pàmies.

Figura 2: Camp de futbol de la Creu Coberta. Principis de la dècada de 1940. El dia que es va construir. (Fotografia d'Eliseu Borrell)

Figura 3: Camp de la creu coberta, 1945. Dia que es va estrenar el camp. B. Soronellas, P. Soronellas, J. Ollé, J.M. Tàrrach, R. Milà, J. Gatell, J. Domingo (De la Piu), E. Borrell, desconegut, desconegut, J. Pàmies. (Fotografia d'Eliseu Borrell)

Figura 4: El Felip Sanjoan (3r per l'esquerra) amb el Reus Deportiu. Desplaçament a Mallorca, camp del Constància d'Inca, 1953. (Arxiu Municipal)

El primer president va ser el mateix Sr. Barbarà, a qui va succeir el Sr. Ferran Cogul (Carló). En aquest camp s'hi jugà fins al 1945, any en què, com diu el Sr. Barbarà, se'n construï un de nou on actualment s'ubica el Parc Baix Camp. Una de les últimes alineacions va ser la formada per Joan Vilalta, Josep Elias, Josep Ollé, Josep M. Tàrrrech, A. Girona, Josep Gatell, Antonio Tàrrrech, Felip Sanjuan, Angel Claro i Anton Simó; els noms corresponen només als 10 jugadors ja que no hem pogut esbrinar qui era el porter.

Felip Sanjuan va jugar el seu primer partit als 17 anys i, amb el pas del temps, esdevindria un dels millors jugadors de tots els temps del nostre poble i potser l'únic que ha fet un desplaçament en avió per jugar un partit de futbol: va anar a Mallorca per enfrontar-se al Constància com a jugador del Reus Deportiu.

“La pluja va destrossar el camp i es va aconseguir -jo era regidor- un nou camp on actualment hi ha el Parc Municipal. Es va haver d'arrencar un camp d'avellaners que ho van fer un grup de joves en un sol matí. Era alcalde el Sr. Luís Ripoll. S'utilitzaven com a vestidors el Casino, l'Agrària o el bar del Sisquet¹³”.

Les primeres fitxes federatives que hem trobat corresponen a la temporada 1946/47, i, segons documentació consultada a l'Arxiu Nacional de Catalunya sabem que:

- El 5 de març el Sr José Barbarà Vidal sol·licita la inscripció a la Federació Catalana de Futbol del Club Futbol de Selva del Campo
- El 7 de març, el delegat provincial envia al FCF, la documentació següent (que havia cursat el F.C. La Selva):
 - Estatutos por los que se regirá el Club.
 - Declaración sobre el campo de juego.
 - Declaración Jurada suscrita por el Sr. Presidente.
 - Aval del Jefe de Falange a favor de ídem.
 - El 12 de març de 1947 es va nomenar el Sr. José Barberà com a primer president del club federat, però la primera Junta no es va constituir fins al 12 de novembre de l'any següent. Estava formada per:

13 Entrevista al Sr. Barbarà.

- José Barbarà Vidal (President i Delegat Federatiu)
- Juan March Botanch (Vicepresident)
- Andrés Mallafré Batlle (Secretari)
- Pedro Prats Gatell (Tresorer)
- Andrés Muntas Fonts (vocal)
- José Mª Ribas Gondolbeu (vocal)
- Pedro Miró Bergadá (vocal)

La Declaració Jurada que havia de signar qui es presentava com a president era completíssima. Com a mostra, un dels apartats que havia d'omplir: "Dependencias militares, políticas o civiles, en que prestó sus servicios durante el Movimiento; indicando si fue en el ejército nacional o en el rojo, y si fue con carácter voluntario o forzoso".

Per tot això deduïm que el Club Futbol la Selva del Camp es va inscriure per primera vegada a la Federació Catalana de Futbol l'any 1946.

En aquest mateix any, va participar en el torneig de la Copa Catalana inclòs en el grup XXIII amb els equips de Bràfim, Reus, Montblanc, Blancafort, Santa Coloma i Alcover. A punt d'acabar el Campionat, la Selva ocupava el quart lloc amb 7 punts¹⁴.

Figura 5: Una de les primeres fitxes del CF la Selva. Any 1947. (Assumpció Barbarà)

¹⁴ *Mundo Deportivo*, 18 de maig de 1947.

Figura 6: Porteria del camp de l'actual Parc Baix Camp. Any 1950. (Fotografia de Ramon Hortet)

Figura 7: Autocar de desplaçament habitual. Eliseu Borrell, xòfer. 6 de maig de 1948. (Fotografia d'Eliseu Borrell)

Una de les primeres alineacions que jugà en aquest camp la formaven: Bertomeu Soronellas, Pere Soronellas, Gatell, Cristià, Eliseu Borrell, Robert Poblet, Albert Elias, Andreu Ollé, Claro, Antonio Tàrrech, Felip Sanjuan i Hipòlit Martorell.

Quant al número de socis es va anar incrementant ràpidament. Segons un document de la mateixa Federació, l'1 de novembre de 1946 n'hi havia 55, l'1 de desembre ja eren 98 i l'1 de novembre de 1947 arribaven als 182.

Com diu el Sr. Barbarà el camp era petit. Fixem-nos en el pal del llum del darrera mateix de la porteria que donava a la carretera i que la xarxa havia de tenir un forat per encabir-la.

També era molt peculiar l'"autocar" per als desplaçaments: la camioneta de la botiga de la Palla que conduïa el nebot de l'amo, l'Eliseu Borrell.

El 1947 trobem documentat un equip, potser infantil, anomenat "El Rayo". Era un equip escolar que, segons una foto a la portalada de Santa Llúcia, estava format per: Joan Vallès, Pau Fuguet, A. Ballesté, Ramon Poch, Siscu Ribé, Sergi Vallverdú, Gerard Prats, Lluís Gondolbeu, Antonio Salvat, Alexandre Barberà, i com entrenador el mestre Roig (Francisco Roig Martí).

D'aquest mateix any hem aconseguit documentació gràfica d'un altre equip que, format per jugadors d'edats molt diferents -segons el Sr. Josep Masdeu són els Metxeros- van jugar un partit a Vilaverd. Eren: Lluís Segura, Josep M. Garriga, F. Llauredó, Lluís Masdeu, Damià Domingo, Anton Mestres, Enric Àvila, Josep Figueras, Joan Masdeu (Cheverria) i Joan Andreu.

A la fotografia apareix també el Sr Ramon Hortet que, encara que jugà pocs partits segurament és qui més n'ha vist del poble, no només com espectador sinó també com a entrenador, delegat, massatgista, membre de juntes, encarregat de material... en resum: un gran aficionat al futbol!

El 1948 el nostre club juga com a federat el Torneig de Primavera.¹⁵ Al grup també s'hi troben els equips de: Torredembarra, Vilallonga, Morell, Vilaseca, Vila-rodona, Alcover i Saavedra. Després de vuit partits anàvem quarts i, com anècdota d'aquesta jornada, després de jugar i guanyar al Vi-

¹⁵ *Diario de Español*, juny de 1948.

la-rodona a casa, una nota al diari diu que ens van descomptar dos punts i els van donar a l'equip contrari. No sabem què devia passar.

És precisament jugant en aquest camp quan la vestimenta passa a ser l'actual: camiseta a ratlles vermelles i blanques i pantalons blaus, encara que en primer lloc havien estat negres. L'escut el va dibuixar el Sr. Josep Murgadas Esteve, segons informació del seu fill Josep Maria.

Fins i tot el Gimnàstic ens temia. En una nota de premsa del *Diario Español* del 1949 podem llegir: "Los visitantes (la Selva) son los que dieron la mayor sorpresa de esta competición, al batir a domicilio al líder, lo cual provocó una dura lucha por el título. Por lo tanto no podrán descuidarse los locales".

A la Festa Major de 1950 es juga un partit amistós, trofeu Germans Rodríguez, que s'adjudiquen els locals. Es van alinear: Mariano Magriñá, Pinxe Cortés, Ramon Benaiges, Amadeu Gatell, Andreu Ollé, Pere Soronellas, Josep Tombas, Josep Maria Tàrrech, Josep M. Mestres, Joan de la Piu, Martí Rius, Felip Sanjuan.

Figura 8: Mariano Magriñá, 1950. (Fotografia de Ramon Hortet)

En el Torneig de Primavera de 1951, segons el *Diario Español*, la Selva i el Reus Deportiu van quedar empatats en el primer lloc i van haver de disputar un partit de desempat. Es va jugar al camp neutral del Marina de Cambrils. Va guanyar el Reus per 7 a 5. A la notícia del *Mundo Deportivo* llegim: “Fue un auténtico choque de campeonato jugado con un temple y velocidad que contrastaba con la calorosa tarde¹⁶”.

Van jugar: Soronellas, Solé, Magriñá, Poblet, Cañellas, Benaiges, Masdeu, Ferran, Tàrrech, Rius i Sanjuan.

El Sr Barbarà va deixar de ser president abans de l'octubre de 1952. En un document del ja citat Arxiu Nacional de Catalunya llegim que el Sr Fernando Cogul Sendra reclama a la FCF que certifiqui el seu nomenament per tal d'abandonar la interinitat.

Tenint en compte les circumstàncies que es vivien, cal destacar la dedicació del Sr. Barbarà per tot el que va fer pel futbol selvatà.

Al 1953 es demanava una “Medalla al mérito deportivo” per a un jugador que va formar part de l'equip selvatà durant força anys: Mariano Magriñà Morell. Nascut a Vilallonga, va jugar al club Arenas de Vilallonga, al Catalunya de Reus, al Gimnàstic de Tarragona, al Reus Deportiu, al Vendrell i del 1945 al 1953, a la Selva. Va voler mantenir-se sempre com aficionat i no va cobrar mai ni una pesseta per cap fixatge.¹⁷

El Sr. Josep Roig i Roig ens diu que el Mariano era l'únic que portava les sabates en condicions. Les hi havia portat de l'Argentina el seu amic Juncosa, jugador de l'Atlético Aviación, ara Atlético de Madrid, amb qui havia coincidit com a jugador al Reus Deportiu.

Durant aquets anys es va participar oficialment als torneos de primavera. Hem trobat notícies d'altres anys: 1952 (amb el Marina Cambrils, Vallense, Espluga de Francolí, Torredembarra, Vilaseca, Calafell, Reus Deportiu, Reddis, H. Labradores) i 1956 (alineació: Anton Roig, Moisès Guinovart, Jordi Solé, Amadeu Gatell, Felip Sanjuan, Sergi Vallverdú, Ricardo Borrell, Pepito Girona, Josep Masdeu, Jordi Pàmies, Anton Esteve).

Els partits amb el Torredembarra i el Cambrils sempre eren molt renyits. Tant un equip com l'altre tenien jugadors molt potents, la majoria

¹⁶ *Diario Español*, 1951.

¹⁷ *Mundo Deportivo*, 2 de setembre de 1953.

pescadors, i els partits sempre resultaven molt durs. Abans de cada un, a la façana de l'Ateneu del carrer Major s'hi posava una pissarra amb l'alineació de l'equip. Mentre va ser conserge d'aquesta entitat, ho feia el Sr. Gerard Cogul amb una excel·lent cal·ligrafia, segons testimonis de l'època.

A la Selva no només es comptava amb l'equip sènior; hi havia equip juvenil almenys des del 1951, i es començava a promocionar la "cantera".

La temporada 1955-56 es jugà un partit d'aquesta darrera categoria entre els equips de la Selva i el Reus Deportiu. Aquest últim guanyà per 7 a 3. La Selva alineà a: Masdeu, Gerard Prats, Joan Milà, Adelard Llord, Antonio Salvat, Sergi Vallverdú, Josep M. Murgadas, Jordi Pàmies, Josep Milà, Alexandre Barberà i Isidre Salvat.

El Josep Murgadas va arribar a jugar amb el Condal, equip filial del F.C. Barcelona del moment. No el trobem en cap altre equip selvatà sènior perquè va marxar a Barcelona. Encara guarda un telegrama on se'l convocava per jugar un partit contra el Sans: "Comparezca mañana 8 ocho horas mañana campo Sans dispuesto jugar – saldos – Futbarna".

Essent president del club el Sr. Ferran Cogul, l'any 1960, es va "enterrar" el camp de l'actual Avinguda Puig i Ferrer. S'havien de construir unes escoles noves i aquest terreny, propietat de l'Ajuntament, es va creure que era el més adient. Jugadors i exjugadors van voler acomiadar-se del camp i van organitzar una mena de festa de comiat satíric. Van fabricar una corona de llorer, que van anar a collir a l'hort de la Marieta, on ara es troba la casa de l'Àngel Poblet (e.p.r), la van portar al camp, s'hi van fer fotos i, després d'una bona estona de gresca, van acabar amb un sopar amb els directius. Era la fi d'aquest camp de futbol, després de 15 anys de vida.

"El Camp no tenia, però, les dimensions reglamentàries. Van produir-se moltíssims més projectes i per fi l'any 1969, sent alcalde el Sr. Josep Ollé es va construir el Camp Municipal d'Esports. Un altre projecte era fer-lo a l'Hort de Donya Rossita, en els terrenys de l'actual urbanització de damunt de la Creu Coberta, però per interessos personals no va fer-se realitat¹⁸".

Sembla que des del 1960 fins al 1965 no hi va haver cap camp de futbol al poble. Entre aquest període de temps es van jugar alguns partits al camp

18 Entrevista al Sr. Barbarà.

de la Riera i al Camí de la Trampa, entre el 1965 i el 1968. És difícil de creure que durant un període de 5 anys, un poble com la Selva, de més de 2.000 habitants estigués tant de temps sense una instal·lació esportiva com aquesta. Però així va ser. Tots els nostres informants ens ho han confirmat. Durant aquests anys, i de manera reiterada, un grup de joves anà a la casa particular de l'alcalde, Sr Josep Cogul i Sendra, a demanar-li que es fes un camp.

En un document de l'abril de 1960, de l'esmentat Arxiu Nacional, el Sr. Jorge Pamies comunica a la Federació, contestant a un requeriment de la mateixa, que “por el momento no existe ninguna Junta, ni hay la más remota posibilidad de que ello sea posible, únicamente los mismos componentes del equipo nos encargamos de efectuar algun que otro partido”.

El 1965 es construeix aquest camp per iniciativa del Sr Antonio Jiménez, el nou president del club. Com ja havia succeït en altres camps, el van construir els mateixos jugadors i directius, encara que el treball més costós el va fer el Manel Cañellas, exjugador i pare de dos jugadors, amb un tractor gran que tenia. Les porteries, de fusta, les va construir l'Anton Prats Roig que tenia una serradora. Es va fer l'esplanada un dissabte i el diumenge es van plantar les porteries.

Els jugadors es canviaven a Santa Llúcia i anaven fins al camp a peu. Les reunions es feien al Bar Masdeu. L'alineació del dia de l'estrena la formaven: Josep M Batlle, Juan Castellanos, J. Llorente, Manuel Mañani, Jose Fernández, Ramon Castañé, Ramon Masdeu, Jordi Agustençh, Lluís Miró, Ignasi Garcia i Josep Rubio. A la fotografia que hem trobat també apareixen el president, i també el president que el succeirà, el Sr Saràbia i el Jordi Guillén, que durant molt anys fou el massatgista del club. L'únic jugador alineat que havia jugat al camp anterior era l'Ignacio García, i de tots ells, només el Lluís Miró estava federat.

Com es pot comprovar pels cognoms de l'alineació, la immigració havia fet acte de presència al poble. Cal destacar, segons informacions dels mateixos jugadors, que la institució futbolística va tenir una gran força d'integració.

Figura 9: Camp del Camí de la Trampa. Equip infantil Sant Andreu, 1968. Entrenador: Ramon Tàrrrech Fonts. Jugadors: I.Carnicer, J.M.Puig, J.M. Torrents, M. Cañellas, J. Cañellas, P. Soronellas, J.M. Hortet, A.Fuentes, J.M.Fuguet, G. Méndez, X. Rodri, J. Soronellas. (Fotografia de Pere Soronellas)

Hem trobat ressenyes d'altres partits en el Diario de Tarragona. Així, el 1967 es va jugar un torneig d'aficionats amb el Sarrealense, Barri Montserrat, La Canonja, Alcover, Vallmoll, S. José Obrero i Picamoixons. A les alineacions hi trobem el nom de jugadors que es van incorporant a l'equip o que no havien jugat el primer partit: Octavi Ollé, Joaquim Salvat, Juan Mañani, J. Sardi, Ramon Masdeu, I. Díaz.

Es va crear un equip juvenil, tot i que alguns dels seus jugadors també formaven part del sènior quan era necessari: Sisco Prats, Octavi Ollé, Joaquim Salvat, Josep Ll. Garriga, Ramon Gas, Bertomeu Soronellas, Juan Mañani, Albet Amat, Andreu Vidal, Antoni Flores i Juan Juanpere.

Esmentem també un equip infantil, entrenat pel mestre de l'escola de St. Agustí, Ramon Tàrrrech. St Agustí era una escola parroquial de nens ubicada a la Defensa Agrària que va deixar d'existir el curs escolar 1971-72. L'equip l'integraven: Ignasi Carnicer, Josep M. Puig, Josep M. Torrents, Manel Cañellas, Joan Cañellas, Pere Soronellas, Josep M. Hortet, A. Fuentes, Josep M. Fuguet, Gerónimo Méndez, Xavier Rodri, Jordi Soronellas.

Algun d'ells, amb el temps, va arribar a jugar força partits amb el primer equip tot aconseguint fites importants.

Aquest va ser el quart camp de futbol del nostre poble. Era president del club el Sr Ramon Roberto, avi de l'actual jugador del F.C. Barcelona, Sergi Roberto. Durant el darrer any (1967) es va començar a construir el que seria el nou camp d'esports municipal: el Camp del camí de l'Horta, en l'espai que ara ocupa el Pavelló Municipal. La seva construcció va durar temps i es feia a base de treballs voluntaris. La direcció de l'obra la portava Josep Tombas, antic jugador i directiu; els obrers eren normalment jugadors i aficionats que treballaven els dissabtes i els diumenges al matí.

El primer partit es va jugar el dia 7 d'abril del 1968. Al fullet del cinquantenari hi consta el 1969, però la data és errònia perquè el Lluís Miró, capità de l'equip, se'n recorda perfectament que el dia anterior va morir el jugador internacional del Barça, Julio César Benítez i va ser el 6 d'abril. Aquest primer partit es va perdre contra La Riera de Gaià per 2 a 3. L'alineació que va estrenar el Camp la formaven: J.M Roig, I. Díaz, J. Fernández, R. Masdeu, J. Sardi, O. Ollé, J.M Batlle, J. Salvat, Ll. Miró, J. Rubio, M. Mañani, J. Mañani i Jordi Guillén (massatgista).

Quant a l'equip infantil, el Sant Andreu, estava format per: P. Soronellas, J.M. Puig, J. Cañellas, J. Morros, M. Cañellas, J.M. Torrents, A. Fuentes, J. Isern, J. Soronellas, X. Rodri i J.M. Ribas. La temporada següent (1968-69) trobem alguns d'aquests jugadors com a juvenils amb les incorporacions de P. Justicia, J.M. Tàrrech, J.M. Hortet i I. Carnicer.

Fins l'any 1972 es van jugar partits i tornejos d'aficionats. N'hi ha un de curiós perquè amb l'equip del poble s'hi alineen cinc jugadors francesos. Eren amics del fill d'un emigrant espanyol a França després de la Guerra Civil, el Josep Milton Garriga, de cal Cirereta, cosí de Josep Grau Garriga. Un dels amics va arribar a jugar a la Primera Divisió francesa.

Figura 10: Estrena del camp del Camí de l'Horta. 6 d' abril de 1968. J.M. Roig, I. Díaz, J. Fernández, R. Masdeu, J. Sardi, O. Ollé, J.M. Batlle, J. Salvat, Ll. Miró, J. Rubio, M. Mañani, J. Mañani, J. Guillén. (Fotografia d'Octavi Ollé)

4. Andreu Balsells, el gran president del club.

La temporada 1971/72 es fa càrrec com a president del club el Sr. Andreu Balsells, que ho serà fins l'any 1986.

A l'acta que s'envia a la Federació hi consta la següent Junta Directiva:

- Andrés Balsells Saumell (President)
- Pedro Soronellas Ferré (Vicepresident)
- Jose M. Torrents Masdeu (Secretari)
- Jorge Soronellas Cristià (Tresorer)
- José M. Hortet Ferré (vicesecretari)
- Juan Masdeu Gassol (vocal)
- Ignacio Carnicer Barrufet (vocal)
- Juan Masdeu Ferré (vocal)

Aquest últim és qui signa l'acta com a president que acaba el seu mandat.

L'Andreu Balsells podríem dir que ha estat el "gran president del club". Gran per les seves qualitats humanes, de dedicació, de treball, d'organització, constància, modernitat (a la seva Junta també hi havia dones) i estimació cap al poble. En una entrevista del J.M. Masdeu i Guitert al *Correo Catalan*, el president diu que pretenia buscar un cert caliu entre l'afició selvatana que permetés que els joves es quedessin al poble els dies festius.

Tant el Lluís com jo vam viure com a jugadors els seus primers anys com a president i puc assegurar que ningú vivia el futbol com ell i que ningú es preocupava de tot com ell, sobretot dels seus jugadors. Jo ho vaig viure en la meua pròpia persona. Vaig estar malalt una temporada i ell cada setmana em venia a visitar. Gràcies a ell vaig descobrir Puig i Ferreter: el primer dia que va venir em va portar el llibre *Camins de França*, amb una edició antiga que ell s'estimava molt, però que no va tenir cap problema a deixar-me-la. Es desviava per tot i per a tots. El futbol va ser una part molt important de la seva vida. I, futbolísticament, va aconseguir fites que mai s'han superat.

A la temporada 1972/73 es participa al campionat d'aficionats amb els equips de Mont-roig, Hospitalet, Falset, Hifrensa, Reddis, Peña Barcelonista, Vandellós, Montbrió, Borges del Camp i Oleastrum. La plantilla estava formada per: Lluís Miró (jugador-entrenador), Pedro Justícia, Octavi Ollé, Salvador Miró, Josep M. Torrents, Joan Cañellas, Josep M. Hortet, Antonio Lozano, Manel Cañellas, Jordi Soronellas, Xavier Rodri, Ignasi Carnicer, Florenci Carnicer, Jaume Miralles, Joan Anton Lázaro, Josep Rubio, Bertomeu Soronellas, Pere Soronellas, Juan Rubio i Pérez. El massatgista, marcador del camp... era el P. del Peral. Vam guanyar 6 partits, n'empatàrem 4 i en vam perdre 8. El màxim goleador va ser l'I. Carnicer amb 9 gols, i el millor puntuat el Ll. Miró. El campionat s'acabà al març i el 8 d'abril en comencàvem ja un altre, el Martínez Laguardia en el qual s'hi incloïa un jugador nou, el J, Mañani. Quedem campions del grup i juguem la primera eliminatòria del trofeu contra la Peña Barcelonista, amb qui perdem pel valor dels gols a camp contrari, després d'haver empatat els dos partits.

Promoció a Segona Regional

La Selva (2) C.F. Perelló (2)

P. Soronellas (4), Lozano (3), Robles (3), J. Canellas (4),
 Rodri (3), Manuel (4), Jaume (4), Llasterri (4), Pedro (2),
 J. Soronellas (4), J. Anton (3). RESERVAS: Rubio (2),
 Gols: J. Soronellas (1), Llasterri (1) Octavi (3).
 Arbitro (4).

Partido ida
 30 Julio
 Partido vuelta

C.F. Perelló (1) La Selva (1)

P. Soronellas (6), Octavi (4), Lozano (4), J. Canellas (4),
 Rodri (3), Robles (4), Manuel (4), Llasterri (5),
 Llasterri (5), J. Soronellas (4), J. Anton (4).
 RESERVAS: Pedro (4), Rubio (3). Arbitro (4).
 Gols Llasterri (1).

Eliminatoria empatada prorroga de 30 mts.
 empatados tambien tanda de penaltis

Resultado final Perelló (4), La Selva (5)

Gols penalti: J. Soronellas (1), Octavi (1), J. Anton (1), P. Soronellas (1), Llasterri (1)
 P. Soronellas para dos penaltis

Figura 11: Temporada 1973-1974. Equip campió. El Perelló, 30 de juliol de 1974. (Arxiu Pere Soronellas)

A la temporada 73/74 estem a Tercera Regional. Tenim entrenador no jugador, el P. Gavaldà, i alguns nous jugadors: J.M. Tàrrsch, Juanpere, Robles, Llasterri, A. Vidal, J. Bernat, J.M. Batlle. Acabem segons a la classificació final empatats a 60 punts amb el primer, el nostre gran rival, el St Pere i St Pau.

Hem de jugar contra el Perelló la promoció per pujar a Segona Regional. Empatem el primer partit a casa (2-2). Empatem al Perelló (1-1); juguem la pròrroga i seguim empatats. Anem als penaltis. En marquem 4, el Pere en para dos, i, en tira un i el marca. Ja som a segona Regional!

Aquesta és la fita que anteriorment hem dit i que mai s'ha superat. El J. Soronellas va aconseguir 53 gols. El Quim Masdeu, al *Correo Catalan*, escriu després d'aquest partit:

“un club que partiendo prácticamente de la nada ha conseguido mantener un interés constante, que ha reunido una plantilla fija de buenos jugadores, que ha asegurado una cierta “seriedad” y que ha logrado interesar al Ayuntamiento en las obras por un Campo de Deportes ya en el olvido, puede competir y superarse en este nuevo horizonte que tiene ante sí”.

Els jugadors no cobraven, cadascú es pagava les seves botes i el Sr Balsells es preocupava de tot; fins i tot d'organitzar i buscar els diners per pagar un viatge a Mallorca als jugadors. Es va sortejar una moto “Lobito”, una rentadora i una bicicleta. Amb els diners del sorteig, el del bar d'una revetlla que es va fer per celebrar l'èxit i els que el Sr president va aconseguir pidolant a les empreses, a l'Ajuntament i a altres particulars, els jugadors van fer el viatge a Mallorca.

Figura 12: Camp del Camí de l'Horta, 1973. Dalt: Ll. Miró, J. Soronellas, J. Cañellas, A. Balsells, J.M. Torrents, M. Cañellas, A. Lozano, P. Soronellas. Baix: J. Rubio, J. Anton, F. Rodríguez, I. Carnicer, J. Miralles, F. Del Peral. (Fotografia d'Octavi Ollé)

I, si anteriorment hem destacat com a jugadors importants d'altres èpoques el Felip i el Mariano, d'aquesta última etapa podríem anomenar els dos germans Soronellas; el Pere, parant pilotes i el Jordi, fent gols (creiem que és el màxim golejadore selvatà: 195 gols entre 1972 i 1985 només en partits oficials). Però jo destacaria també, per la seva trajectòria futbolística, a qui signa amb mi aquest article: el Lluís Miró.

Figura 13: Lluís Miró Miró. Camp del Camí de la Trampa, 1966. (Fotografia de Lluís Miró)

El Lluís, va jugar amb el juvenil del Reus Deportiu amb qui, en una final provincial contra l'Amposta, va marcar el gol de la victòria a l'últim segon de la pròrroga. En una entrevista que li va fer el J. Hernández, al *Mundo Deportivo*, diu que és el partit que fins llavors li havia proporcionat més alegria. També va jugar, per ordre cronològic, a Pobla de Mafumet, Riudoms, Artana (Castelló de la Plana), Móra de Ebre, Castelló (tres mesos entrenant amb el primer equip i tenint com a company a Vicente del Bosque durant uns dies), Alcover, Morell, Vilallonga, Montblanc, Sarral, Rocafort de Queralt i a la Selva, és clar, on al principi també feia d'entrenador i després de capità i jugador referent.

Comença la temporada 74/75. Hi ha algun nou jugador: J. Salvat, J.M. Carnicer, M. Muntadas i Rubio Lozano. Segueix el mateix entrenador i els primers resultats no poden ser millors: es guanyen els 3 primers partits i, dels 9 primers se'n guanyen 6. Però a partir d'aquí s'entra en una dinàmica no tan bona, que comporta un canvi d'entrenador. Al novembre es fa càrrec de l'equip el Sr. R. Sanabra i, encara que els resultats milloren a l'última part del campionat, no són suficients per evitar la promoció.

Hem d'enfrontar-nos al CF Immaculada. L'encarrem força bé. Guanyem el primer partit com a locals per 3-0. Tothom ho donava per guanyat, però al seu camp les coses es torcen. Ens fan 3 gols i el partit no s'acaba a causa dels aldarulls i enfrontaments entre jugadors i públic. S'han de jugar els minuts que falten i ho fem a un camp neutral: Valls. Perdem 1-0 de *penalti*, a la pròrroga. Una altra vegada a 3a Regional! Només hem pogut aguantar un any a la categoria superior.

No tenim la mateixa documentació de la temporada 1975/76. El Pere Soronellas feia la mili i les seves notes es van estroncar momentàniament. Fins la temporada 1982/83 juguem a 3a Regional. S'aconsegueixen dos tercers llocs però també un 15è. I és aquesta temporada quan l'equip aconsegueix el primer lloc de la classificació amb els mateixos punts que el Montblanc (50), després que es guanyés l'últim partit en no presentar-se l'equip contrari, el Sarral.

Per celebrar-ho, creiem que el Sr. Balsells es va "inventar" la commemoració del Cinquantenari de la fundació del club l'any 1983. I, diem "inventar" perquè nosaltres no hem trobat res que faci referència al 1933 com a

data clau de fundació del club. El secretari de la Junta, en aquells moments el Sr Josep Barceló, tampoc sap d'on va aparèixer la data fundacional.

De la U.E. Selvense ja se'n té referència el 1923, i si ens fixem en la data que el club juga com a federat per primera vegada, és molt més tard, el 1946. Pensem que el Sr President va voler aprofitar l'avinentsa per fer una gran celebració i ho va aconseguir.

S'organitzà el "Gran ball del Cinquantenari" on es va procedir a l'elecció de la reina de la festa, un Festival d'Artistes Locals amb la participació de 19 actuants, una exposició de fotografies... I el dia 19 de juny, arribà l'apoteosi: Cercavila, Missa al Camp Municipal d'Esports, Volada de coloms, Esmorzar de Germanor, Taula de Gimnàstica amb tots els joves en edat escolar, Audició de Sardanes, Partit de futbol i Gran Fi de Festa amb l'espectacle per part pel grup Mundo Camp, presentat per l'Anton Penedés, locutor de Ràdio Tarragona. A tots els actes van ser convidats tant les autoritats locals com les principals autoritats de l'esport català i espanyol.

Figura 14: Festa cinquantenari del CF la Selva, 1933-1983. "Inventada" pel Sr. Andreu Balsells aprofitant que l'equip va tornar a pujar a 2a Regional. (Fotografia de Pere Flores)

Fonts consultades

LLIBRES

Ribes Bancells, B. (1928) . *Llibre d'Or del Futbol Català*. Edicions Monjoia, Barcelona.

PREMSA

Revista 'Esports Il·lustrada Gol. Reus, 1923/1924.

Diario de Tarragona. Premsa digitalitzada.- Des de l'any 1900.

Mundo Deportivo. Premsa digitalitzada.

Setmanari Brum. La Selva del Camp, 1932.

El Correo Catalan. 1970-75.

ARXIUS

Arxiu Nacional de Catalunya.- Sant Cugat (Barcelona)

Federació Catalana de Futbol (Tarragona)

Federació Catalana de Futbol (Barcelona)

INFORMANTS

Albert Amat, Assuncion Barberà, Pepín Barceló, Josep M. Benaiges (Vilallonga), Eliseu Borrell Balsells, Antoni Botanch Gener, Esteve Cañellas, Família Carnicer Barrufet, José Fernández Aranda, Pere Flores (Vilallonga), Pere Gavaldà (Reus), Ramon Hortet, Joan Mañani, Pere Margalef (Reus), Àngel Martínez, Josep M. Martínez, Javier Martínez López, Josep Masdeu Gasol, Juan Morales, Josep M. Murgadas, Octavi Ollé, Andreu Ollé Esteve, Gerard Prats, Josep M. Puig Tàrrrech, Francesc Ribé, Josep Roig Roig, Lluís Segura, Pere Soronellas Cristià, Josep Tombas.